

Preekthema: Samen aanbidden!

Inleidende bijbelgedeelten: Psalm 96; Hebreeën 10:19-27.

Zondag 38 (Een eigen weergave)

Vraag 103: Wat gebiedt God in het vierde gebod?

Antwoord: In de eerste plaats dat kerken en scholen onderhouden worden en dat ik op de rustdag vlijtig naar de samenkomst van God kom om het Woord van God te horen, de sacramenten te gebruiken, God aan te roepen en te zorgen voor mijn naaste.

Vervolgens betekent dit dat ik alle dagen van mijn leven de zonde na zal laten en de Geest in mij laat werken, zodat alle dagen van mijn leven iets krijgen van de eeuwige rust die komt.

Samenvatting van de preek:

De Heidelbergse Catechismus spreekt over de sabbath als rustdag en sluit daarmee aan bij het Oude Testament.

De rustdag betekent niet dat je niets moet doen. De Heere Jezus gaat juist op de sabbath zieken genezen. Hij werkt Zijn werken van barmhartigheid. God Zelf heeft deze dag ingesteld direct na de schepping.

Hij rustte op de zevende dag, dat betekent dat Hij Zich vermaakte in Zijn werken.

En daar gaat het bij ons ook om. Op de rustdag gaan we Gods grote Naam loven voor alles wat Hij gedaan heeft. En daarbij krijgen vooral Zijn daden van verlossing door Christus alle aandacht.

Rusten op de rustdag, dat is naarstig, vlijtig komen tot de gemeente. Om Gods Woord te horen, sacramenten te vieren, enz., met als spits:

Lofprijzing van God.

God grootmaken. Hem eren, loven, aanbidden...! Je komt als lichaam van Christus samen om het Hoofd te eren en te aanbidden.

Aanbidden betekent: zich neerbuigen om te kussen; in diepe verwondering. (Luk.7:36-50).

In het Oude Testament werden bij de tabernakeldienst de offers gebracht als vorm van aanbidding en kwam de gemeente samen om God te eren. Om tot Hem te naderen.

In het Nieuwe Testament is de reden en noodzaak van de samenkomst alleen maar groter geworden.

In de samenkomst van de gemeente staat God in het middelpunt.

Bij ware aanbidding staat God centraal!

Natuurlijk is aanbidding ook persoonlijk. Tegelijk is het gezamenlijk met al degenen die Hem liefhebben. Daarbij ook samen zingen; Psalm 96; Kol.3:16.

In deze tijd is dit blijkbaar onmogelijk; we kunnen niet als gemeente samenkomen. We zijn dankbaar dat we thuis kunnen meeluisteren, maar dat is niet de bedoeling. Ervaren we het als nood dat we niet kunnen samenkomen zoals God bedoelt?

Laten we ons verootmoedigen voor Hem en belijden dat we zovaak die samenkomst niet op haar waarde hebben geschat!

Laten we uitzien naar herstel van de samenkomsten, zeker nu we zien, dat de dag nadert (Hebr.10:25). Dan mogen we daarbij uitzien en verlangen naar de eeuwige sabbath.

Er blijft een rust over voor allen die Hem en Zijn eredienst liefhebben.